

על חטאיהם. וְהָיָה מִקְטָרְנָא קַיִּמָּא עַלֵּיהּ, דְּחָשִׁיב
 לְאוּבָדָא לֹון עַל חוּבֵייהוּ. ואותו המקטרג סמא"ל עומד עליהם וחושב לאבד
 אותם על חטאיהם, שְׁלַחֵי לֵיהּ הָהוּא דִּירוּנָא, וְכִרִּין בְּתִיב אַז הֵם
 שולחים לו את השעיר לעזאזל לדורון ואז כתוב, כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה
 פָּנָיו בַּמִּנְחָה הַחֲלֻכָת לִפְנָי. לְבָתָר דְּמִקְבֵּל הָהוּא
 מִקְטָרְנָא לְהָהוּא דִּירוּנָא, אֶתְהַפֵּךְ לְהוּ סִינִיגוּרָא ולאחר
 שמקבל המקטרג את הדורון הופך להיות להם מקטגור לסנגור להמליץ עליהם טוב.

המקטרג מרים עיניו ורואה את עם ישראל שיושב בתענית ושואל שאלות
 והשכינה עונה לו כדי שיסנגר על עם ישראל

זָקִיף וְחָמִי לֹון לְיִשְׂרָאֵל, כְּלָהוּ מִתַּעֲנָן בְּתַעֲנִיתָא, יְחַפִּי
 רַגְלֵיךְ. המקטרג מרים את עיניו ורואה את עם ישראל שכולם יושבים בתענית

יחפי רגלים. חָמִי נָשִׁין, חָמִי יַנּוּקִין, כְּלָהוּ בְּתַעֲנִיתָא, כְּלָהוּ
 (דף ר"ג ע"א) נְקִיִּים בְּנִקְיוֹ רואה את הנשים רואה את הילדים כולם בתענית וכולם

מטוהרים ולבושים בגדים נקיים ובא להמליץ עליהם טוב. וַיֹּאמֶר מִי אֱלֹה לָךְ
 ופירושו שהשטן אומר להם מי אלה שהוא אותיות אלהי"ם הוא לך. שְׁמָא קַדִּישָׁא

לָךְ. כלומר השם הקדוש אלהים שבבינה הוא שלך כי חלקכם במקום הסליחה. מִי
 אֱלֹה לָךְ. שְׁאִיל עַל יַנּוּקֵי שואל על הילדים למה הם בתענית, וַאֲמַר

השכינה עונה לו הִילָדִים אֲשֶׁר חֲנַן אֱלֹהִים אֶת עֲבָדֶיךָ. ואם תאמר
 וְכִי אִמָּאִי אֲצַטְרִיד לְאַתָּבָא לֵיהּ כְּלוּם וכי למה צריך להשיב לו

כלום על שאלותיו. אֵלֶּא כִּיּוֹן דְּמִקְבֵּל הָהוּא שׁוֹחֵד, אֶתְהַפֵּךְ
 לְהוּ סִיגְגוֹר אלא כיון שהוא מקבל דורון לשוחד אז הוא מתהפך לישראל לסנגור.
 זְקִיף עֵינָיו, וְחָמִי לֹון לְיִשְׂרָאֵל כְּגִוּוֹנָא דָּא והוא מרים את עיניו
 ורואה את ישראל בתעניתם כך, חָשִׁיב דְּבִגִּין דְּחִילוּ דִּילִיָּה אֵינֹון
 קִיִּימִין כֶּךְ חושב הוא שבגלל הפחד ממנו הם מתענים שלא יקטרג עליהם.

התינוקות מתענים כדי לכפר על גלגולים קודמים להסיר מהם זוהמת הנחש
 שְׂאִיל עַל יְנוּקֵי, וְאָמַר לכן הוא שואל על התינוקות למה הם בתענית ואומר
 מִי אֱלֹהֵה לָךְ. (וְאָמַר בְּאִרְחַ סְתִים הִילְדִים) מַהוּ מִי אֱלֹהֵה לָךְ
 מה כוונתו בשאלה מי אלה לך. אֵלֶּא אָמַר, תִּינַח אֶתְנוֹן דְּחִבְתָּנוֹן
 קִמִּי מִלְכָּא. אֲבָל אֵלִין יְנוּקֵי, אִמָּאִי קִיִּימִין הֲכִי, אלא אומר
 השטן בשלמא אתם שחטאתם אתם יושבים בתענית אבל אלו התנוקות שלא חטאו למה הם
 יושבים בתענית וזהו שאומר מִי אֱלֹהֵה לָךְ. וְיֹאמַר הִילְדִים, רוּחַ
 קְדָשָׁא אָמַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁחִינָה הִיא הַאֹמֶרֶת הִילְדִים, וְעַל דָּא
 זְקִיף טַעָמָא ולכן יש טעם זקף גדול על שתי התיבות ויאמר הילדים. וְיֹאמַר
 הִילְדִים. בְּאִרְחַ סְתִים ונאמר בלשון סתום כי לא נזכר מי האומר אֲשֶׁר
 חָנַן אֱלֹהִים אֶת עֲבָדָךְ, וְכִי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אָמַר אֶת עֲבָדָךְ
 אלא שיש לשאול אם השכינה היא האומרת לס"מ, א"כ מה זה שאומרת אשר חנן אלהים
 עבדך וכי השכינה היא עבדו של הס"מ ח"ו. אֵלֶּא רוּחַ קְדָשָׁא אָמַר אלא כך
 השכינה אומרת לו, אֵלִין אֵינֹון יְנוּקֵי דְלָא חָאבוּ, וְלָא טַעִימוּ

טַעַמָּא דְּחֻטָּאָה אלו הילדים שלא חטאו ולא טעמו טעם חטא, וּמִסֵּר לֹון
 קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּיָדָא דְּהֵהוּא מִמָּנָא דִּילָךְ, וְקָטִיל
 לֹון בְּלֹא חוּבָא והקב"ה מסר אותם ביד אותו הממונה שלך לילי"ת והיא הרגה
 אותם בלא חטא, כְּמָה דְּאֵתָּ אָמַר כמו שכתוב (קהלת ד) וּמִיד
 עוֹשְׁקֵיהֶם כֶּתֹו אלו הנשמות שנעשקו בכח ולא במשפט. וְדָא הוּא אֵת
 עֲבָדֶיךָ וזהו את עבדך שהכוונה שהאלהים חנן את הממונה שלך בנשמות ילדים אלו
 ועבשיו הם חזרו בגלגול ומתענים להסיר מהם זוהמת הקלי' שנדבקה בהם כשהיו שם.

המקטרג מלמד זכות על הילדים ולכן ביום הכיפורים לא נגזר מוות של אסכרה
 על התינוקות

כִּיּוֹן דְּשָׁמַע מְאִינוֹן יְנוּקֵי, מִיד סָלִיק לְגַבֵּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וְאָמַר כיון שהוא שומע מאותם התינוקות מיד עולה אצל הקב"ה
 ואומר, מְאִירִיה דְּעֵלְמָא, כָּל אֲרַחָךְ בְּדִינָא דְּקִשּׁוּט רבונו של
 עולם כל דרכך הם בדין צדק, וְאִי דִינָא שְׂרִיָא עַל יִשְׂרָאֵל בְּגִין
 חוֹבִיהוֹן אִיהוּ ואם הדין שורה על ישראל בשביל החטאים שלהם, יְנוּקֵין
 דְּלַחוֹן דְּלֹא חָאבוּ לְקַמָּךְ, אֲפֹאֵי מִסֵּרַת לֹון לְקָטִילָא לֹון
 בְּלֹא חוּבָא התינוקות שלהם שלא חטאו לפניך למה מסרת אותם למיתה בלא חטא.
 וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיל מְלוֹי בְּכָךְ, וְחָס עַלֵּיהוּ והקב"ה
 לוקח את דבריו במה שמלמד זכות על הילדים וחס עליהם. וְהָהִיא שִׁעְתָּא, לֹא
 הָיִי אִסְכָּרָא בְּתִינוּקוֹת ובאותה השעה ביוה"כ לא נגזר מוות של אסכרה על

התינוקות כי אותו הממונה הנקרא עבד של המקטרג הוא ממונה על מיתת הקטנים שמתים

באסכרה (כנזכר בפרשת פקודי דף רמח ע"ב).

ס"מ מתקנא ורוצה להוציא התינוקות מתחת ידי הממונה

וְהָהוּא מְקַטְרֵגָא נְטִיל קְנָאָה מִהָהוּא מְמַנָּא דְתַחֲתֵי

יְדֵיהּ וְאוֹתוֹ הַמְקַטְרֵג שֶׁהוּא הַס"מ עוֹשֶׂה כֵּן לְפִי שֶׁהוּא מְקַנָּא בַּעֲבֹדוֹ

הַמְמוּנָה תַּחַת יָדוֹ. אָמַר, וְכִי לִי יִהְיֶה קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אֵינּוֹן

דְּמַתְּ לַבָּשָׁן בְּחֻטָּאִין וְחוּבִין, וְלִהְיוֹת מְמַנָּא דִּילִי מְסַר

יְנוּקִין בְּלֹא חוּבָא, דְּלֹא טַעֲמוֹן טַעֲמָא דְחוּבָה כִּי אוֹמַר

הַמְקַטְרֵג וְכִי לִי נוֹתֵן הַקב"ה אֶת כָּל אוֹתָם הַמְּלוּבָשִׁים בְּחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת וּלְעַבְדֵי שְׁלִי הַמְמוּנָה

תַּחֲתֵי הוּא נוֹתֵן אֶת הַתִּינוּקוֹת שְׁאִין לָהֶם חֹטָא וְלֹא טַעֲמוֹ טַעֲם חֹטָא. מִיד אֶזְלִ

לְאַפְקָא לֹון מִתַּחֲתֵי יְדֵיהּ, וְלֹא יִשְׁלוּט בְּהוּ. לִכֵּן מִיד הוּא הוֹלֵךְ

לְהוֹצִיאֵם מִתַּחַת יָדוֹ שֶׁל הַמְמוּנָה שֶׁלֹא יִשְׁלוּט בָּהֶם וְעַל דָּא אֶקְדִּים לִיהּ

וְאָמַר לִיהּ, וּלִכֵּן כְּדֵי לְעוֹרֵר לוֹ אֶת הַקְּנָאָה הַשְׂכִּינָה מְקַדִּימָה לֹומַר לוֹ הִילָּדִים

אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת עַבְדֶּךָ. לִהְיוֹת עַבְדֶּךָ, בְּלֹא חוּבָא

וּבְלֹא חֻטָּאָה לְאוֹתוֹ עַבְדֶּךָ בְּלִי חוּבָה וּבִל חֹטָא. וּבְגִין דְּלֹא יִהְיֶה

שְׂבָחָא לְמְמַנָּא דִּילִיהּ יִתִּיר מִנִּיהּ וְכֵדִי שֶׁלֹא יִהְיֶה שְׂבַח לְמְמוּנָה שְׁלוֹ

יֹוֹתֵר מִמֶּנּוּ, בְּעָא לְאַפְקָא לֹון מִן יְדֵי לִכֵּן רוּצָה הַמְקַטְרֵג לְהוֹצִיאֵם מִתַּחַת

יָדוֹ.